

A B C D E F G H I J K L L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

738

1. Obiekt

KAMIENICA MIEJSKA

2. Czas powstania

1 poł. XIX w.

3. Miejscowość

BIAŁYSTOK

4. Adres

Białystok, ul. Warszawska 30
nr hipoteczny.....

5. Przynależność administracyjna

Województwo podlaskie
Powiat miejski Białystok
Gmina miasto Białystok

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna do 01.01.1999r.

Województwo białostockie
Gmina miasto Białystok

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres
jw.

10. Rejestr zabytków

nr data 447 2 16.07.1979
A-167

.koła

30m

2x5.12. 1/84

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Autor projektu nie znany. Budynek został prawdopodobnie wzniesiony w 30 latach XIX wieku, niewykluczone, że z przeznaczeniem na funkcje administracyjne funkcjonującego w latach 1807 – 1843 Obwodu Białostockiego. Następnie zapewne przeszedł w ręce prywatne. W okresie międzywojennym była tu siedziba Polskiego Czerwonego Krzyża; po wyzwoleniu, w 1944 r. ulokowano w tym budynku sztab organizowanej w Białymstoku i okolicach 9 Dywizji Piechoty. Po jej odejściu na front obiekt przejęło ponownie PCK. W 1980 r., zgodnie z projektem realizowanego wówczas hotelu „Orbis”, zamierzano obiekt wyburzyć, po to by otworzyć widok na bryłę hotelu, a zwłaszcza na jego sale konferencyjne i restauracyjne. Interwencyjny wpis do rejestru zabytków z 1979 r. zamiary te pokrzyżował. Noszono się jednak z zamiarem jego rozbiórki i odtworzenia na pustej działce, pozostałej po zburzonym w czasie wojny budynku przy Warszawskiej 34. W tej sytuacji PCK z omawianego zabytku się wyprowadził (do odzyskanego z pocz. lat 80 XX w. budynku przy ul. Warszawskiej 29), i stał on pustkami do pocz. lat 90 XX. Wówczas Zarząd Miasta sprzedał go państwu Chartynowiczom z przeznaczeniem na działalność handlowo – usługową. W trakcie przeprowadzanego przez p. Chartynowiczów sposobem gospodarczym remontu miał miejsce w 1991 r. pożar poddasza, obiekt uratowano jedynie dzięki szybkiej interwencji straży pożarnej. W 1993 r. dotychczasowi właściciele sprzedali najpierw stróżówkę p. [REDAKTED] a następnie budynek główny p. [REDAKTED] a sami wyjechali do USA. Nowi właściciele przeprowadzili remonty w swoich obiektach; w budynku głównym obecnie mieści się restauracja „Ananda”, zaś dawna stróżówka nie jest jeszcze użytkowana. Bryła obiektu i jego proporcje oraz wystrój elewacji głównej charakterystyczne dla późnoklasycystycznych realizacji z końca I poł. XIX wieku.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja: budynek usytuowany kalenicowo w historycznej linii zabudowy południowo - zachodniej pierzei ul. Warszawskiej. Od południa sąsiaduje z nim murowany budynek nowowzniesionej restauracji „Ulice Świata”, od północy murowany budynek dawnej stróżówki, z budynkiem głównym murowanym przęsem, od zachodu wewnętrzna droga hotelu „Gołębiowski”.

Materiał, konstrukcja, technika: murowany, z cegły, w partii piwnic z cegły i kamienia polnego, na zaprawie wapiennej, tynkowany, częściowo podpiwniczony (na całej długości pod skrajnymi osiami północną i południową oraz pod traktem zachodnim). Nad piwnicą sklepienia kolebkowe, krzyżowe i odcinkowe o niewielkim łuku. Strop nad parterem na belkach drewnianych. Schody na poddasze drewniane, jednobiegowe. Więźba dachowa krokwiowa, z jętkami, krokwie wsparte na murlatach. Podłogi drewniane na legarach oraz posadzki betonowe, wykładane płytkami ceramicznymi. Ścianki działowe murowane z cegły, na poddaszu wykonane z kartonowych płyt gipsowych na stelażach, Stolarka okienna drewniana., wzorowana na istniejącej poprzednio historycznej. Stolarka drzwiowa współczesna, drewniana.

Rzut: na planie wydłużonego prostokąta z dostawionymi do elewacji bocznych niższymi, prostokątnymi przybudówkami.

Bryła: prostopadłościenna, zwarta, nakryta dachem dwuspadowym z naczółkami, nad przybudówkami do elewacji bocznych dachy pulpituowe od strony ulicy zasłonięte attyka, wszystkie dachy kryte dachówką, betonową, naśladującą dachówkę esówkę.

Elewacja:

- główna północno - wschodnia, od strony ul. Warszawskiej: jednokondygnacyjna, dziewięcioosiowa, na niewielkim gładkim cokole, zamknięta profilowanym gzymsem okapowym wspartym na belkowaniu. Oś główna i osie skrajne podkreślona trójkątnym przyczółkiem i podobnie jak osie skrajne umieszczona w płytkim ryzalicie, ujętym parą pilastrów.

Elewacja podwórzowa, południowo – zachodnia: dziewięcioosiowa, na niewielkim cokole. We wszystkich osiach prostokątne otwory okienne z dwuskrzydłowymi oknami z nadświetleniem. Okna współczesne, z plastyku, o podziałach naśladujących historyczne. W partii dachu pośrodku elewacji współczesna duża lukarna, z dwoma nowymi oknami o o nowoczesnym rysunku.

Elewacje boczna, północno-zachodnia: jednokndygnacyjna, z jednym otworem okiennym i prostokątnym otworem wejściowym na wewnętrzny dziedziniec

Elewacja boczna, południowo – wschodnia: zasłonięta przez sąsiadujący budynek restauracyjny

Wnętrze: przebudowane, pierwotnie dwutraktowe o podłużnym układzie traktów, obecnie półotraktowe, z nierównym podziałem na trakty.

Wyposażenie: zachowało się jedynie pierwotne bogate wyposażenie sztukatorskie w elewacji głównej.

Instalacje: wodna, kanalizacyjna, elektryczna, telefoniczna. ogrzewanie lokalne, za pomocą elektryczności i z kominków.

19. Kubatura	20. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17.. Użytkowanie obecne
1850 m ³	Ca 350 m ²	pomieszczenia administracyjne i mieszkalne	pomieszczenia usługowe (restauracja) i mieszkalne
23. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19.. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycia dachu, wyposażenie i instalacje)	
Po wojnie praktycznie nie przeprowadzano większych prac konserwatorskich, ponieważ obiekt od połowy lat 60 przeznaczony był do rozbioru. Po wpisaniu go do rejestru noszono się nawet z zamiarem rozebrania i ponownego wzniesienia wg dokładnej inwentaryzacji architektoniczno konserwatorskiej na pustym placu pomiędzy budynkami nr 32 i 36 przy ul. Warszawskiej. Prace remontowo – konserwatorskie rozpoczęli dopiero nowi właściciele PP Chartnowiczowie, a ukończył je Wiktor Faluk. Dokumentacja w zbiorach WO SOZ w Białymstoku. Obiekt ma zmieniony układ wnętrza, chociaż zachowano pewne elementy zabytkowe, np. drewniane podłogi w sali konsumpcyjnej.		Stan obiektu po przeprowadzonych pracach dobry.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie	
		Pożądanym byłoby przeniesienie przystanku komunikacji miejskiej w inne miejsce przed wejściem do tego zabytku.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

I.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst

mgr L. Markiewicz, grudzień 2001

plany, rysunki

mgr L. Markiewicz, grudzień 2001

zdjęcia fotograf.

mgr L. Markiewicz, październik 2001

miejsce przechowywania negatywów

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

wkładka

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTEKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR

1. Miejscowość
BIAŁYSTOK

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
kamienica Warszawska 30

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
fotografie

Wkładkę założył: mgr L. Markiewicz grudzień 2001

Wzór ODZ 1985

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Białystok

